

Mina ei saa lavastajale öelda, et mina sind selle tüki lavastajana ei näe. Selline asi on välistatud. Kuigi vahel tahaks öelda küll. (Muigab.) Inimesed on ju targad ja saavad aru, et oleme „Õnne 13-s” näitlejad, me ei mängi seal iseenast.

Vahel läheb küll sassi, kus lõpeb Helgi ja kust algab Alma. Kas teil endal ka? Lähete vahel näiteks Alma kõnnakuga koju?

(Naerab südamest.) Jumala pärast, nii palju loll ma ei ole, et ei eristaks end rollist. Kui olen töö lõpetanud, siis tekstipaber katki ja minema. Kui kuulen vahel, et Alma on nii loomutruu ja küllap see Sallo ongi ise niisugune, siis on see roll mulle inimesena juurde andnud. See on tunnustus, kui oled nii eluliselt mõjunud, et inimene ei eristagi enam näitlejat ja tema rolli.

Vaatan praegu järelvaatamisest vanu osi ja naudin neid. Küll ma tuletan oma ema meelde! Mu ema oli täpselt nagu Alma: tahtis, et kõik oleks nii, nagu on alati olnud. Et kõik oleks punktuaalne ja korras ja et jumala pärast ei oleks mingeid uuendusi. Siis on elu tipp-topp. Kasutan endalegi märkamatu sõnu, mida kasutas mu ema – näiteks koristamise asemel kraamima. See lihtsalt tuleb mu seest, olen ju Lilleküla agulitüdruk, elasin kuni 20. eluaastani seal. Minu nooruspõlves olid suhkru- ja jahusabad ning naised rääkisid seal seistes omavahel igasugu jutte. Nende kõnepruuk on kuhugi talletunud. Aga Alma ei ole jah mulle mitte midagi paha teinud.

Kas te pole vahel tekstiraamatut nurka visanud ja öelnud: tehke ometi, et siin seriaalis midagi juhtuks!?

Vaat ei ole visanud! Praegu vanu osi vaadates ei saa ma aru, miks räägitakse, et „Õnnes” midagi ei juhtu. Issand halasta, kui palju on seal aastatega juhtunud!

Viimasel ajal juhtub kõige rohkem seda, et keegi kurjustab kellelegi. Ühtki õnnelikku inimest sealt ei leia. Kõik kraaklevad kõigiga.

See on tõsi küll. Üksvahe me näitlejatega lausa ütlesime, et lõpetame selle tülitsemise nüüd ära. Kui loed Delfi kommentaare, siis ei ole seal muud kui üksteisele labidaga pähe andmine ja ropendamine, justkui normaalseid inimesi Eestis ei olekski. Aga saame ju aru, et see on ainult käputäis, kes kommenteerivad, enamik inimesi ei ole ju sellised. Ütlesime, et saame aru, et inimestel on probleemid,

sed kõigepealt!” Ta suri ööl enne „Krahvinna Mariza” esietendust. Mõtlesin, et ütlen esietendusest ära ja mind asendab teine näitleja. Olin juba peaaegu direktori ukse taga, kui isa nägu tuli silme ette: „Helgikene, kohustused kõigepealt!” Keerasin ringi ja tegin selle etenduse ära. Ma ei mäleta sellest mitte midagi. Kui lõpus lilled toodi, hakkasin ohjeldamatult nutma. Emal oli põhimõte: ära tee ilmas teise-

Olen pesumasinat parandanud ja külmkapi sain ise korda. Ma ei taha inimesi iga väikese asja pärast tülitada.

aga ärge pange neid ühte seeriasse kokku, anname tülitsemist jupikaupa. Kuid pole minu asi sisu peale mõelda, stsenarist saab selle eest raha, et neid asju välja mõelda.

See on teis küll Almaga sarnane, et olete samuti hästi kohusetundlik, eetilise ja õiglase. Teie elus ei ole ühtki plekki nagu Almalgi.

Kuidas ei ole, ma olen ju abielumehega lapse teinud! (Naerab.)

Eks see ole kodunt kaasa tulnud. Mu isa võeti juuli lõpus punaarmee, aga mina sündisin augustis. Isa suri punaarmee nälga, nii et ma ei ole teda kunagi näinud. Kasvasin kasuisaga, kellele ütlesin isa ja tema ütles terve elu: „Kohustu-

le seda, mida sa ei taha, et sulle tehtaks. Kui seda maast madalast korrutatakse, siis jääb see kuklasse. Ega ma ei ole mingi ingel, olen otsekohe ütle misega ja tahtmatult nii mõnelegi sellega haiget teinud. Aga ma ei ole saanud teha nägu, et kõik on hästi, naeratada ja siis selja taga kiruda. Mulle meeldib, et Alma on samasugune. Paljud on öelnud, et ta on selline iriseja ja kuidas ta küll irises oma Johannese kallal. No kuulge, olgu armastus kui suur tahes, aga kui mees tuleb iga päev aurudega koju, hakkab see ju lõpuks närvidele! Ja kui hoolitsev on Alma! Ükskõik kes külla tuleb, esimene küsimus on: „Ega sa süüa ei taha?” Mu emal oli samuti nii. Köht peab täis olema, siis on hea olla.

Te olete ju ise ka niisugune?

Jaa, olen küll. Kui lapselaps helistab, et mamma, kas oled kodus, ma tulen läbi, siis ütlen alati: „Oi, tule ruttu, ma just tegin head ja paremat!”

Olete terve elu üksi elanud. Seda on raskem mõista, sest olite nooruses imekaunis naine. Miks te ei võtnud endale kedagi? Kujutan ette, et mehed jooksid teid pikali, kui te Estonia teatrist välja astusite. (Naerab.) No ei olnud kedagi võtta! Mitte kunagi pole olnud niisugust asja, et mind oleks pikali joostud. Ja ma ei tahtnud kedagi omada. Kunagi koolipõlves oli mul üks noormees, aga sain kohe aru, et meil ei ole ühiseid mõtteid, ei ole oma-

vahel millestki rääkida. Miks ma pean niisuguse inimesega minema? Mäletan, kuidas ta solvus ja ütles: „Küll sa ükskord tuled ja palud põlvili mu ees ning siis ma ütlen sulle ei.”

Aga niisugust asja ei ole olnud. Kui Unoga see kärakas ära käis, sain kohe aru, et ega see ilus ei ole, aga oma südame vastu ei saa. Ka see nõuab julgust – elada oma südame järgi.

Teisest küljest oskan oma samme endale hästi põhjendada. Äkki ma ei olegi abieluinimene? Kui kole oleks olnud, kui oleksin suurest armastusest abiellunud ja kümne aasta pärast sellest inimesest lahku kasvanud? Kui õudne oleks olnud elada päevast päeva kohustusest, olles enne lõhkunud selle mehe abielu, ja seista nüüd ise lõhkise küna ees? Tegelikult ma imetlesin Uno abikaasa tarkust – et me mõlemad suutsime niimoodi elada. Kõige raskem oli ju mehel, kes väga hästi adus, mida ta teeb. Kes ei suutnud ühte jätta ega teise juurde tulla, sest ta ei tahtnud kummalegi haiget teha. Nii et see on saatus, et kokku juhtusid just need kolm inimest.

Sellist tunnet pole teil kunagi olnud, et küll oleks hea, kui oleks keegi käevanagu võtta?

Ei, ei ole üldse. Olen püüdnud tagantjärele mõelda, miks mul ei tekkinud kellelegi omamise tahet. Sest mu sees oli niivõrd suur armastuse tunne. Ma ei ole vist õige naine, sest ma ei oska teist omada... Arvatakse, et olen hästi seltskond-

7

- Raamat, mis on mind mõjutanud**
Orlando Figes „Nataša tants”
- Film, mida vaataks veel**
Von Krahli Kino „Tabamata ime”
- Etendus, mis jäi hinge**
Estonia teater, „Tannhäuser”
- Telefoniäpp, mis on lihtsustanud mu elu**
Mis asi see on?
- Kohvik, kus tulevad kõige paremad mõtted**
See oli kunagi Õpetajate Majas
- Muusika, mis ei lähe meelest**
Siiri Sisask ja Peeter Volkonski „Mis maa see on”
- Inimene, kellela ma ei saa Lavastaja**